

מסורת הש"ס

(א) יצמית קינ, כמיוסות קי.
(ב) (ר"מ מ"ו וכן ברי"ף
ורא"ש ליתא), (ג) [גרי רל"ש
דכא], (ד) [לעיל סא:],
(ה) [וע"ע תוס' יצמית פה,
ד"ה בלחיות].

הגהות הב"ח

(א) גם' וכן אומר רבה כי:
(ב) רש"י ד"ה אכל כשיעור
וכו' הוא לי זחי (לא) תז"ת
ומה שני"ב חסר: (ג) ד"ה
לא מסלקין וכו' דבירן
דמי אכליהו:

הגהות הער"א

[illegible]

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

ההסכם ייבצע. כי אמר ומודיעה דלי שמיט ואכלי כו' ובעי לאופסיה
דמנ (לעיל דף נא). דמחזיר לו אונאה ואש"י דמדעת
לו הוהיל וטעה אלתא מחילה בטעות לאו מחילה היא:
השניא ב' ורואה שהיה בדעמי להשיב על דבריו: חזון
לדעת דהכחא וטעה

הוא יתיבנא קמיה דר
אונא ואודיק חיות
דמחילה במעות היא
חיות איילונות הרי א
היא והויא מחילה דח
יהאילונות אין להן
ולא מוונות ולא בלאו
הויא תיבותיה ולא
הויא תיבותיה

אֲנִיחָהּ תִּיבֹחֶיהָ דְּלִי
דְּמַחֵל גְּבִיחָה וְלֹא אֵייל
לֶה דְּתִיפֹק עֲלֶיהָ שְׂמָא
דְּאֲמַרְהָ לִּיה לִהְיוֹתָו
מְקַרִּיבִי אֹזֶל זָבֵן לֶה
מִהֲדַרְתָּ לֶה נִיחָלִי א"ו
רַבָּה בְּר רַב הוּנָא וְהַכֵּל
(א) סִמְכָא דְעֵתִיחָה וְלֹא
פִירִי מֵאִי רִבִּיתָ קְצוֹתָ
אוּ דִילֵמָא כִּי אֲבָק רַבִּי
רַבָּה בְּר רַב הוּנָא מֵאִי
דְּאֲמַרְהָ לִּיה לִהְיוֹתָו

הוא ואין יוצאין בדיינין
רביה הוא ואין יוצאין
לרב משכנתא מאי
לא קץ ליה הכא נמי
התם וזבין הכא הלאור
משום דלא מי חי לה
והוא ואין יוצאין בדיינין

הנהיגו לה נבדדים כדוגמיותה אפי'
ר' פפי יעקב רבינו
פירי דלא כרכה בר רס'
דרב יוסף משמיה
באתרא דמסלקי אכז'
ליה האכל טפי לא ממפ'
משטרא לשטרא וז'
וזוי מסלקינן ליה [א] וז'
ומחשבינן משטרא לז'
השתא דאמרת אבל
אכל שיעור זוי נמי

זווי מאי מעמא סלוק
הוא הוי אבק רבית ¹⁷
בריינין ¹⁸ עבד רב אשי

הגאונים. ואזי אומר שזה שמה: **משכנתא מאי**. משכן לו שדה ולא
 קצק עמו לאכול מירות לשם רבית אלא קסם והוא ירד ושעה ואכל:
 ופליג ארבר נחמן דאמר לעיל הדרא ארבע
 ודברא פירי: **ומאי**. כמה אכל מירות ואפקיהו מיניה: **בבבא**
ורבספלי. במקום שהגו להוות קסם ומתלו אכל מירות ולא פסק
 עמו בכדיהא דלקמן והגו לסקל את המלוה ממנה בכל עת שחש
 יד הלוה למעות: **אכל כשישור** וזו. כפי מה שנמחקר הסירות
 בשוק ובה הלוה לפניה ומבדו האמר איני הוה לי שיכלל מירות
 בכדיהא שימוי מירות שאכלי יעלם כחבוי אלא הוה לי (ו) וכל
 מתקנתא וכל השתא מלי פירי אכל וזי דדיי ניהו: **מתקנתא** ליה.

והע"ג דלכך רבות הוא ואינה יואה דיינין הני מילי לבתר
דשקליה אבל זה זרז הוא ואיט מניחו לאכול אלא כדי הקין:
אבל טפי לא מסקין מיניה. דלכך רבות הוא ואינה יואה
דדיינין: ולא מהשקין משטרי לעטרי. אם חייב לו משות בשטר
אחר אין העדק בזה שאלכ פרענו לחזק השטר האחר דבטר
אפסקין מיניה הוא מה שאלכ כבר: וביטומים. אם שדה רז של
יטומים היא: אבל טפי מסקין מיניה. ש"כ שבער אביהן של
יטומים והרי הם לטעם משפט והם לא מחלו על העדק
שאלכ ובהו ליה כמאל ששפתא דלכ שטרי וזוי: והוא
משקלין ליה בלא זוי. [ד] עד שקין לו כל שיעור הלואתו (א) וכיון

דברי אכלניהו להך לאו צמורת פרעון אכלניהו הוה ליה אבק רבית
אפויקי מיניה אבק רבית שאכל הוא. והאי דנקט לעיל אמר דמסל
למנהגן ואילו הוה ליה לא מי מסלק ליה הכל מודים דכל אדם

סז.

סדר א מ"י פכ"ד מהל'
לרשות הל' ה סמג
עשין מה טוש"ע אה"ע סי'
ק"י סע"י ה נוס"י קנה
סע"י יו':
ס"ה ב מ"י שם הל' ב

ועין בהשגות
ובמגיד משנה טו"ש"ע
אה"ע סי' קטז סעי' ד'
שו"ג מ"י שם טו"ש"ע שם
סעי' ג'

סו ד ה מ"י פ"ו מהל'
 מלוה ה' ד עין מ"מ
 ופ"א מהל' מוכרה ה' יב
 סמג עשן סב ולחין ק"ג
 טו"ע"ע ח"מ ס"י קסב ס"ה
 ו"ס"ר ח"מ ס"ה וטו"ע
 י"ד ס"י קע"ד ס"ה ג'
 ס"ה ו ז מ"י פ"ו מהל'
 מלוה ולוה ה' א
 ועין שם ה' ז ובהשגות
 ובמ"מ סמג לחין שם
 טו"ע"ע י"ד ס"י קע"ד ס"ה
 ג וע"ה

שם ח ט מ"י פ"ז מהל'
מלוה ולוה ה"ל א
פמג שם עור י"ד סי' קעב
כל הסוגיא וע"ש שיש זה
פירושי' שונים:

מוסף דש"י

[illegible]

בטעות ולא היו מחילה ולכן הדרי פירי אכל אם היה נמוט בצרות רבית לא היו הדרי דאבן רבית הוא אכל התם גבי פירות דקל וכו' ולא מחילה בטעות הוא דנני דיכול לתמור מימ און לו לתמור מי ידעו דליקון בהימנומיה ולכן איתן לו למימר דאפילו היה יודע אינו לומר לו כיה נא יבא וידע

נחמן ובעי לאותביה
אילוניות והרי אונאה
הוא מחילה ואודיק
זנית דמחילה בטעות
הממאנת (והשנייה)
כתובה ולא פירות

ולא היה לא אונאה
לונות מסייע ליה לא
ידע דאיתיה אונאה
ית מסייע ליה דניחא
היה אונאה דאיתתא
איהו וכן לי ארעא
א"ל אי הווי לי וווי
את ונוולא אחי אמר
את ונוולא אחי ^כאמר
הו ומקני ארעא הדרה
הו ויוצאין בדיינין
הו ואין יוצאין אמר
חברא אי אבק רבית
אמר ^כ רבא בי אבק
דיינין אמר ליה אביי
הם טעמא מאי משום
לא קץ ליה או דילמא
א"ל הים טעמא מאי
א"ל הים טעמא מאי

[illegible]

שקלה ואי ליתנהו איפסא מצעי ליה ומסוק לעולט אשנייה ובליטנהו
וקספיה רבנן לדידה בדידה ולדידה בדידה אלף הק בללות דקמיה
הבא היי בללות שאין קיימין פירות דקמיה אלף בללות שאכל
דקמיה דאפלי קרן גופיה אם אכלו אין לה בללות אשנייה
אלאשמועינן דאין לה פירות שיקט והם עדיין צעין אי נמי תקנת
פירות קאמר דאין לה כגון שנשנית ופסדה עממה ואחר
כך מראה דומיה דמונותיה:

פִּירִי מאי ברביה קצוצה דמי ויוצאין. [ו]ן אפי"ג ושמעם הכא דאי הדור פירי לא הדור אלא מהטעם דהוי רביה קצוצה מכל מקום רביהן דאפי"ק פירי ע"י לאו מהטעם דהא איז חית ליה בריה פירקין. [ועל דף 36.] דשכנתאם בלא נייחאם בדיעתי א"ן מחזירין ממלוה ללוה אלא ז"ל דטעמא דרבינא משום דהויא מחילה בטעות ואלא הוי מחילה ודוקא בזבוי כעין עובדא דרבה דר רב הוה אפי"ק רבינא פירי ולא בהלואה ור"ת מפרש הכא כרביה קצוצה דמיא לאו מהטעם רביה קצוצה יוצאים אלא כלומר משום דמחילה בטעות לא הויא מחילה ויוצאים כמו רביה קצוצה דיחאה או דילגא הויא מחילה וא"ן יוצאים חאקב רביה דא"ן יוצאין בדיעתי וא"ן נראה דמהי לו תלות מחילה בטעות רביה קצוצה אבל טעמא דרבינא הויא דאיז מחוס מחילה דרבינא:

משעת אכילה ואינה יוצאת בדמיון וכי סלקוהו משדה זו בלא חזוי ודליו אחרא דלא מסלקי שנהגו לאכול המשכונא שנים הקצוצות השנים מכמר הוא אכלו ואי נמי אכל שיעור חזוי לא מסלקוהו ליה:

